

کاریگه‌ری شاعیرانی پیشه‌نگ له‌سه‌ر میرزا ئه‌حمه‌دی داواشی

نمونه: خانا و مه‌وله‌وی

عه‌داله‌ت که‌ریمی

کورت‌ه:

شیعری نووسراوی کوردی هه‌ر وه‌کوو شیعری هه‌موو میله‌تان، له‌سه‌ره‌تاوه به‌شیعری کلاسیک ده‌ستی پێ کردووه. ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ، شۆڤه‌سوازی ناو مه‌یدانی شیعری بووه و گه‌شتی خۆی کردووه. به‌پێی سروشت و هه‌ست و هۆشی شاعیران هه‌ر وه‌کوو په‌یره‌وی کردنی شیعری کلاسیکی گه‌لانی تر، هه‌روه‌ها به‌پێی په‌یوه‌ندیی بیروباوه‌ڕ له‌لایه‌ک و نزیکایه‌تی زمان له‌لایه‌کی دیکه‌وه؛ لێکچوونی باب‌ه‌ت و ناوه‌ڕۆک له‌به‌ره‌می ئه‌ده‌بیی ئه‌م گه‌لانه دیار هاتووه‌ته‌ ئاراوه. به‌شیککی ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه له‌ژێر کاریگه‌ریی بووه و هه‌ندیک شاره‌زا و په‌وانیژان توانیویه‌ به‌رگ و پۆشته‌یه‌کی کورده‌واریی به‌به‌ردا بکه‌ن. ئه‌م کاریگه‌ریی دانانه، له‌ناو خودی میژووی ئه‌ده‌بی کوردیشدا هه‌یه. میژووی ئه‌ده‌بی کوردی و ژانری شیعری له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیرانی پیشه‌نگ له‌دایکبووه و گه‌شه‌ی سه‌ندووه و په‌ره‌ی پێ دراوه، که‌ نمونه‌ی به‌رزیا‌ن بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، مه‌لا په‌ریشان، مه‌لای جزیری، فه‌قی ته‌یران، بیسارانی، خانای قوبادی، مه‌وله‌وی، نالی و ده‌یانی دیکه. ئه‌م شاعیره‌ داھینه‌رانه چی له‌ ئاستی فۆرم و چی له‌ ئاستی ناوه‌ڕۆکدا ده‌یان ته‌زموونی جو‌راو‌جو‌ری داھینانیان به‌ره‌مه‌پێنانه‌وه که‌ بوون به‌ قوتابخانه‌ی فێر‌بوون و سه‌رچاوه‌ی ئیلهامی نووسین و داھینان بۆ چه‌ند نه‌وه‌یه‌ک له‌ شاعیرانی دوا‌ی خۆیان. له‌م وتاره‌دا کاریگه‌ریی چه‌ند شاعیری پیشه‌نگی کلاسیکی کوردیی له‌سه‌ر شیعری میرزا ئه‌حمه‌دی داواشی ده‌خه‌ینه به‌ر باس. به‌تایبه‌ت خانای قوبادی و مه‌وله‌وی تاوگۆزی.

کلیل واژه: ئه‌حمه‌د داواشی، خۆشه‌ویستی نیشتمان، سروشت، خانانی قوبادی، مه‌وله‌وی کورد

تاثیر پذیری میرزا احمد داواشی از شعران پیش از خود به عنوان نمونه خانای قوبادی و مولوی کرد

چکیده:

تاریخ شعر مکتوب کوردی همچون سایر ملت ها در ابتدا با ادبیات کلاسیک آغاز شده و برای مدت ها این سبک، یکه تاز میدان ادب و فرهنگ بوده است. بر این اساس، توجه به گرایش، احساس و ذهن شاعر و تاسی از شاعر سایر ملت ها همچنین قرابت افکار و زبان ارتباط محسوس بین شعران نظر محتوا و مضمون در طول زمان شکل گرفته است.

بخشی از این آثار از شعرای دیگر فرهنگ ها تاثیر پذیرفته و شاعران کرد با رویکرد وجهایی خود، آن را به سبک و سیاق خاص خود آراسته اند، فاصله این اثر گذاری و در مقابل تاثیر پذیری در بین شاعران کرد نیز مشهود است. تاریخ ادبیات کوردی و سبک شعر آن، باید طولای شاعران پیشرو و غنا یافته و بار معنایی گسترده تری پیدا کرده است.

از نمونه های برجسته می توان به باباطاهر عریان، ملا پریشان، ملای جزیری، فقی طیران، بیسارانی، خانای قوبادی، مه وله وی کورد، نالی و... اشاره کرد.

این شاعران خلاق و مبتکر از نظر مفهوم و شکل ساختاری، ده ها اثر فاخری را بر دستاوردهای ادبیات کوردی افزوده اند که هریک به مکتبی برای فراگیر ادبی و منبع الهام برای شاعران پس از خود مبدل شدند. در این مقاله، تاثیر گذاری دو شاعر پیشرو ادبیات کلاسیک کوردی را بر شعر میرزا احمد داواشی واکاوی خواهیم کرد.

کلید واژه : احمد داواشی، میهن پرستی، طبیعت، خانای قبادی، مولوی کُرد

The influence of Mirza Ahmad Dawashi on the poets before him as an example of Qobadi and Maulvi.

Abstract:

The history of Kurdish written poetry, like other nations, first started with classical literature, and for a long time this style has been at the forefront of literature and culture. Therefore, paying attention to the tendency, feeling and mind of the poet and the poet of other nations, as well as the affinity of thoughts and language of communication. The feeling between the poem in terms of content and theme has been formed over time. Some of these works have been influenced by poets of other cultures, and Kurdish poets have embellished it in their own unique style and style with their unique approach. The history of Kurdish literature and its style of poetry must have been enriched and enriched by the leading poets and gained a wider meaning. Among the outstanding examples, we can mention Baba Taher Arian, Mullah Parshan, Mullah Jaziri, Faqi Tayran, Bisanani, Khanai Qubadi, Meh Waleh We Kurd, Nali etc. These creative and innovative poets, in terms of concept and structural form, have added dozens of great works to the achievements of Kurdish literature, each of which became a school for literary scholars and a source of inspiration for poets after them. In this article, we will analyze the influence of two leading poets of classical Kurdish literature on the poetry of Mirza Ahmad Dawashi.

Key words: Ahmad Davashi, patriotism, nature, Qabadi Khana, Kurdish cleric

پیشه کی:

میرزا ئەحمەدی داواشی:

میرزا ئەحمەدی داواشی کۆری محەممەد لەنێوان ساڵانی (١٢٨٤ بۆ ١٣٩٥) کۆچی ھەتاوی ژیاوە. لە شاری ڕوانسەر سەر بە پارێزگای کرماشان ھاتوووەتە دۆنیاوە. ھەر بە منداڵی نراوەتە بەر خویندن و وەکوو فەقی لە مەکتەبی گوندی تەم تەم سەر بە شاری ڕوانسەر وانەی فەقیەتی تەواو کردوو. میرزا ئەحمەدی ھەر بە منداڵی بەھۆی کار و پیشەی باوکییەووە کە لە خزمەت حاکمان و دەسەڵتدارانی ئەردەلاندا بوو، لەگەڵ کەسایەتی سیاسی و لە مەکتەبی تەم تەمیش دا لەگەڵ کەسایەتی بە گەرەکانی ئەو ناوچەیە و شاعیران و نووسەرانی ھاوقسە بوو و ھەر کام کاریگەری خۆیان لە سەر کەسایەتی میرزا ئەحمەدی دانوو. میرزا ئەحمەدی داواشی یەکیکە لە شاعیرانی سەد سالی ڕابردوو، کە لە فۆرمدا پەڕەوی لە شیوازی کلاسیکی ئەدەبی کوردیی گۆران دەکرد کە بە ھەر دوو زاری گۆرانی و سۆرانی شیعری ھۆنیوەتەو. جگە لە ئاگاداری لە شیعری کوردی، میرزا وا دیارە ئاگاداری نووسین و شیعری شاعیرانی فارس پێش خۆی و سەردەمی خۆی ھەبوو و ھەولێ دەستخستنی نووسین و دیوانەکانی داو و کەلکی لێ وەرگرتوون. ھەروەھا جگە لە زمانی کوردی کە زمانی دایکی بوو، ئاشنا و شارەزایی لەگەڵ زمانەکانی فارسی و عەرەبی ھەبوو. بەپێی ئەو بەلگە شیعرییانەی لە دیوانەیدا بەرچاو دەکەون و بە خویندەووە و تێگەیشتن لە شیعەرکانیدا ئەوەمان بۆ دەردەکەوت کە کەسایەتیەکی خاوەن ھزر و ئاکار. زۆر بابەتی فیکری سیاسی و کۆمەڵایەتی و نیشتمانی و نەتەوایی و پەروەردەیی لە شیعەرکانیدا ڕەنگیان داوەتەووە.

ئەزمۆنەکانی شیعری و داھێنان:

پڕۆسەی داھێنان و ئەزمۆنی شیعری لە چوار ئاستدا دیواری دەکری. یەکەم: شاعیر خۆی داھێنەر و بە دوو لە ژێر کاریگەری شاعیریکی دیکە، دەقی نووسبووەتەو. دووەم: شاعیر لە ژێر کاریگەری شاعیریکی دیکەدا بەلام دەتوانیت جیاواز بێت و تاییەتمەندی خۆی بە دەقەکە ببەخشیت. سێھەم: شاعیر لە ژێر کاریگەری شاعیریکی دیکەدا بەلام دەتوانیت تازەگەری لە بابەت و فۆرمدا بکات. چوارەم: شاعیر لە ناو بازنی لاسایکردنەووەی یەکیک لە سێ ئەزمۆنەکی پێشوودایە.

شاعیرانی کورد، بەدەر نین لەم چوار ئەزمۆنە. ئەگەر لەسەر ئەزمۆنی شیعری ستوونی بە زمانی کوردی ناوەندیدا پاس دانی بکەین، دەتوانین بڵین: ئەزمۆنی نالی داھێنەرانیە و ئەزمۆنی مەحوی جوداخوازانەیە لە نالی و ئەزمۆنی گۆران نوێگەرییە لە ھەر دوو شاعیر و ژمارەکی زۆر لە شاعیرانی ئەو سەردەمانەدا لە ناو بازنی لاسایکردنەووەی باوی ئەزمۆنەکانی ئەم سێ شاعیرانە.

کاریگه‌ری شاعیرانی کلاسیکی له‌سه‌ر شیعرى میرزا ئه‌حمه‌د:

شاعیرانی کورد وه‌کوو شاعیرانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر، له‌هه‌لبه‌سته‌کانیادا به‌زۆری په‌په‌وه‌یی شیعرى شاعیرانی به‌ر له‌خۆیانان ده‌کرد، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ شوێنى خوێندن و‌ فێربوون له‌ ولاتی کورده‌واریدا بریتی بووه‌ له‌ حوجره‌ و‌ کونجی مزگه‌وته‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌ ته‌ییبه‌ت شاعیره‌کانی کوردی ئه‌وسا یان مه‌لا و‌ فه‌قێ بوون، یان په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هه‌زیان بووه‌ له‌گه‌ڵ مه‌لا و‌ و‌ فه‌قێ و‌ هاتووچۆکه‌رانی مزگه‌وتدا. (سه‌رحه‌می به‌رهه‌م محه‌مه‌د ره‌سوول هه‌وار سه‌لیمان ۲۰۰۸ ل ۱۰۶) سه‌باره‌ت به‌ میرزا ئه‌حمه‌دی داواشی ده‌توانین ب‌لێن دوا به‌ره‌ی شاعیری کلاسیک و‌ حوجره‌کانه‌ که‌ په‌په‌وه‌ی شاعیرانی پێش خۆی کردووه‌ له‌ ڕێگه‌ی حوجره‌ و‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ منداڵی له‌ حوجره‌کاندا نه‌راوته‌ به‌ر خوێندن و‌ تا کۆچی دوا‌ی ده‌کات، له‌ نه‌ه‌جی ئه‌و په‌روه‌رده‌یه‌ ده‌رنه‌چیت.

ئه‌وه‌ی دياره‌ ئه‌وه‌یه‌، که‌ هه‌ر مه‌کته‌بێک له‌سه‌ر مه‌کته‌به‌کانی پێش خۆی دانراوه‌. به‌لام ئه‌و شته‌ی گه‌رنه‌گه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر مه‌کته‌بێکی تازه‌ که‌ هاتوو؛ میراتی هونه‌ری و‌ ئه‌ده‌بی و‌ مه‌کته‌به‌که‌ی پێش خۆی ئاوێته‌ی ڕوانگه‌یه‌کی تازه‌ کردووه‌ و‌ له‌ چوارچێوه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی خۆیدا که‌لکی لێ و‌ه‌رگرتوون. کاتێک باس له‌ ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردی به‌ زاری گۆرانی له‌م ده‌قه‌رده‌ ده‌که‌ین، جگه‌ له‌ شاعیرانی له‌ک و‌ لو‌ڕ خه‌را خانای قوبادی و‌ مه‌وله‌وی تاوگۆزی و‌ چه‌ند که‌سه‌کی ترمان به‌ خه‌یاڵدا دی. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ نالی و‌ مه‌حوی و‌ حاجی قادری کۆیی و‌... که‌ به‌ زاری سۆرانی شاعیران نووسیه‌ و‌ به‌ دڵنیاوه‌ هه‌ر کام له‌م بلیمه‌تانه‌ له‌ ڕێگه‌ی ئه‌وی ترانه‌وه‌ ئاگاداری شیعر و‌ نووسین و‌ بیروباوه‌ری یه‌کتر بوون. میرزا ئه‌حمه‌دی داواشیش وه‌ک له‌ شیعره‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێت قوتابی قوتابخانه‌ی ئه‌و که‌له‌ شاعیرانه‌ بووه‌. به‌تاییه‌تی خانای قوبادی و‌ مه‌وله‌وی.

کاریگه‌ریی خانای قوبادی:

خانای قوبادی (۱۷۰۰ - ۱۷۷۲ ز) یه‌کێکه‌ له‌ شاعیره‌ گه‌وره‌کانی کورد به‌تاییه‌تی له‌ هۆنینه‌وه‌ی داستانه‌ شیعر. خانا کاریگه‌ریی له‌ سه‌ر زۆر شاعیری سه‌رده‌می خۆی و‌ دوا‌ی خۆی داناوه‌. ئه‌م کاریگه‌رییه‌ به‌سه‌ر دیوانی میرزا ئه‌حمه‌دیشه‌وه‌ زۆر ڕه‌نگه‌ که‌ خۆی له‌ شیعره‌کانیدا ئاماژه‌ی پێ ده‌کات که‌ قوتایی قوتابخانه‌ شیعریه‌که‌ی خانا بووه‌. چی له‌ شیعره‌ ئایینییه‌کانی وه‌ک حه‌وت ته‌رجیعه‌بند و‌ میعراج و‌ حه‌ماسی و‌ عاشقانه‌کانی وه‌ک شیرین و‌ فه‌ره‌اد شیعره‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانیدا، کاریگه‌ری له‌سه‌ر داناو و‌ ئیله‌امی لێ و‌ه‌رگرتوون.

نمونه‌ی یه‌که‌م:

داواشی له شیعری شیرین و فره‌دادا ئیلهامی له شیعری شیرین و فره‌دادی خانای قوبادی وه‌رگرتووه. به‌پیی شیعره‌که‌ی داواشی بیت، خانا به هه‌ر هۆکارێک بووبیت، ئەم به‌شە‌ی له داستانی شیرین و فره‌داد که له سه‌ر زاری دانیش‌توانی ناوچه‌ی کرمانشانه‌وه بووه و هیشتاش ماوه‌ته‌وه؛ نه‌هیناوه و له قه‌له‌می خستووه. بۆیه داواشی خۆی له به‌رامبه‌ری خانادا وه‌ک خانا ده‌بیئت له به‌رانبه‌ر نیزامیدا، که شیرین و فره‌دادی نیزامی نووسیوه‌ته‌وه:

میرزا ئەحمەد:

ئەحمەد چون خانای خاس خەیاڵ خامە

ئینشا که‌رد به‌ی ته‌ور ئی نامە‌ی نامە

خانا:

ئەورۆ که نامە‌ی عەنبەر شە‌مامە

و‌ەش بۆ که‌رد جە موشک ئینشای ئە‌ی نامە

عەزیز ئەلقە‌دی ئە‌ر چون نزامی

بە‌رسۆ ئە‌حوال ئە‌ی نامە‌ی نامی

میرزا ئەحمەدی داواشی جگه‌ له‌وه‌ی که ئاگاداری شیع‌ر و نووسینه‌کانی شاعیرانی پێش خۆی به‌تایبه‌ت خانا و مه‌وله‌وی و کۆماسی و... بووه، به‌ باشیش ئاگاداری به‌شی ئە‌ده‌بی فۆلکلۆر بووه. هه‌تا بۆینی به‌شێکی ئیجگار به‌ نرخ‌ی ئە‌ده‌بیاتی کوردییە و له‌ هه‌ندێک قوناخدا ده‌گاته‌ پله‌ی وێژه‌ی گه‌له‌ پێشکه‌وتوو‌ه‌کان، وه‌ک داستانه‌ حه‌ماسی و عاشقانه‌ و ئە‌خلاق‌ی و عیرفانی که له‌ شیع‌ره‌کانیدا به‌رچاوه. ئە‌و به‌شە‌ی له‌ شیرین و فره‌داد که ئەحمەد داواشی به‌ ناته‌واوی ده‌زانیت، گوايه‌ پیره‌ژنه‌که‌ فره‌داد ده‌کوژیت. پیره‌ژنه‌ به‌ به‌ خه‌سه‌رو ده‌لیت من ده‌چم بۆ لای فره‌داد و کارێک ده‌که‌م خۆی بکوژیت، پیلانه‌که‌ی خۆی وا داده‌پێژیت که من ده‌چم، ئیوه‌ نیوه‌رۆ پان و گایه‌ل هاتنه‌وه‌ په‌چه‌ ساره‌میان بکه‌ن که ده‌نگی ساره‌مای گاو گوێره‌ و مێ و به‌رخ و بزنه‌ کار و ژن و پیاو تیکه‌ل بوون، گوری پان و به‌رگه‌ل گاوگوێره‌که‌ بکه‌ن، له‌ قالی ئاویی فره‌داد ده‌پرسیت ئە‌و قاله‌ و هه‌رایه‌ چیه‌؟ من ده‌لیم شیرین خۆی کوش‌تووه. به‌مه‌ش فره‌داد به‌رگه‌ی مه‌رگی شیرین ناگریت و خۆی ده‌کوژیت. ئە‌م کاره‌ له‌ ئاوایدا هه‌ر به‌و جۆره‌ پروو ده‌دات که پیلانی بۆ دانرابوو. فره‌داد له‌ پیره‌ژنه‌ نزیک ده‌بیته‌وه‌ و پرسپاری لی ده‌کات و ده‌لیت ئە‌و قال و

ههرايهی ناو ئاوايی چيه؟ پير ژن دهلّيت شیرين خوی کوشتووه. فهرهاد بهرگهی ئه وههواله ناخوشه ناگریت و قولنگیکی سه دمهنی به دهستییهویه وههلی دهکاته ئاسمان به سهری خویدا دهکیشیت و دهلّیت:

قولنگهی سه دمهنی هامرازی چۆلم

بیره خوارهوه دهکه کاپۆلم

قولنگه دیته خوارهوه و له کهللهی سهری فهرهاد ده دات و دهیکات به دوو شهقهوه. ههوالیش ده بات بۆ شیرین که فهرهاد خوی کوشتووه.

ئه حمه د داواشی.

ئه حمه د چون خانای خاس خه یال خامه

ئینشا که رد بهی ته ور، ئی نامی نمه

شنه فتش شیرین بالا زهر ستوون

ستوون کرد قامهت، له پشت گولگوون

به شین و شیوهن به داد و بیداد

داد مه که رد مه وات فهرهاد ناشاد

کام دل جه سەنگ بی زهردهی خه دهنگ بۆ

چون فهرهاد سه رش سپه ردهی سەنگ بۆ

دوچار به لای، کۆس ناحه ق بۆ

فهرقش چون فهرهاد وه تیشه شهق بۆ

وات: به که نیزان بی په رده شه رمی

با شین فهرهاد گیریم وه گه رمی

ئەو شەو شیرین شین پەستاخیز مەکرد

نفرین وە بەخت تەخت، شای پەرویز مەکرد

چون سپیدە دەم، غونچە ی سوبح خیزا

شیرین چون شیرین تالی شەو ییزا

چەنی کەنیزان، دوردانە ی مەکنوون

تەشریفشان بەرد، وە پای بیستوون

دیش فەرهاد چون شیر زامی خەتەرناک

لە پای بیستوون کەفتەن وە هیلاک

تا دیش زیرنا، لە پشت گولگوون

واروو وینە ی گول، ویش کەرد سەرنگوون

وە تاک پوآلا، چون غەزالە ی تاک

وە چالاک نیا سەر، فەرهاد وە چاک

وە زایلە ی بەرز، فەرهادش لاوان

والاوان تا سەنگ بیستوون تاوان

شیرین پە ی مەلھەم، شەفای ئیش ئەو

دەم نیا وە دەم زام و پیش ئەو

واتش: فیدات بام فەرهاد ناشاد

شیرین مەردە بای، سەرت دا وە باد

شیرین چون شیرین شیرین تەر لە قەن

ئاوهردهش وه هۆش، فهرهاد كۆكهـن

فهرهاد وات: ئۆخهـى، شيرين نهـمهـردم

گيان شيرين فيداي، گيان شيرين كهـردم

شيرين وات: فهرهاد پهـى چهـ واكهـردى؟

فهرهاد وات: شيرين واتهن، تۆ مهـردى

من كهـ شنهـفتم، نام مهـرگ تۆ

مهـرگم واجب بى، پاست بۆ يا درۆ

ئينهـ شيرينهـن جهـ راي دلدارى

ئامان پهـى فهرهاد مهـكهـرۆ زارى

ئانهـ فهرهادهن گيرۆدهـى عهـشقهن

پهـى ئهـهل عاشق، ئينهـ سهـرمهـشقهن

ههـركهـس چون فهرهاد، عهـشقش پيشهـ بۆ

فهـرقش مهـبۆ شهـق، مهـوداي تيشهـ بۆ

عاشق كهـسيوهـن، نهـنیشۆ وهـ شاد

تا لهـ راي مهـتلّهب، سهـر نهـدۆ وهـ باد

نموونهـى دووهـم:

ميرزا ئهـحمهـد لهـ شيعرئىكى دىكهـيدا جى پىي حهـوت بهـندهـكهـ بهـناوبانگهـكهـى خانا ههـلّدهـگرئى كهـ لهـ پوخساردا تهـرجيعهـندهـ و لهـ ناوهـرۆكدا موناـجاتهـ. ميرزا ئهـحمهـد نهـك ههـر ويّنهـ و خهـيالئى شيعرى لهـ خانا وهـرگرتوهـ، بهـلكوو بابهـتى فيرئيشى لى وهـرگرتوهـ. لهـم نموونهـى خوارهـودهـا ميرزا ئهـحمهـد بابهـتى (مسير) و (مخير) كردارى مرۆف دهـهينئيهـ ئاراوهـ و هاوشيوهـى خانا دهـيهـويت بليّت خۆم و كردهـوهـكانم ئافهـريدهـى بپاريئىكى ئهـزهـلين:

خانا:

ياحه‌ی ئەر به‌دخووم، ئەر پاکیزه‌ خووم

گونای من چیشه؟ ئافه‌ریده‌ی تووم

ساکه‌ کیشانت بینای بالا ده‌ست

من هەر سونع تووم، ئەر خاسم، ئەر په‌ست

میرزائه‌حمه‌د:

ئه‌ورۆ جه‌عه‌ده‌م، دنیاات که‌رد سرشت

وێت کیشای ته‌سویر، فره‌قه‌ی زیبا و زشت

وات قه‌رار داگه‌، له‌ سه‌ر عاله‌م گشت

گاگا پشت وه‌ زین گاگا زین وه‌ پشت

ئه‌گه‌ر به‌دکارم، مانعم تووی

چون که‌ جه‌ئه‌زهل، سانعم تووی

کاریگه‌ریی مه‌وله‌وی:

مه‌وله‌وی تاوگۆزی (١٨٠٦ - ١٨٨٢ ز) یه‌کیکه‌ له‌ شاعیرانی گه‌وره‌ی کورد و دوا نوێنه‌ری گه‌وره‌ی قوتابخانه‌ی شیعری کوردیی گۆرانه‌. ده‌ستیکی بالای له‌ شیعری سۆفیگه‌ریی و په‌سنی سروشتدا هه‌یه‌. کاریگه‌ریی مه‌وله‌وی له‌سه‌ر شاعیرانی سه‌رده‌می خۆی و دواي خۆی گه‌لێک زۆره‌. ئه‌م کاریگه‌رییه‌ شیعری میرزا ئه‌حمه‌دی داواشیشی گرتوه‌ته‌وه‌. میرزا ئه‌حمه‌د به‌که‌لک وه‌رگرتن له‌ شیعری به‌زمی شادی یان (نامه‌ی نه‌وتیت)ی مه‌وله‌وی که‌ وه‌سفیی زه‌ماوه‌ند و شایی و ئاهه‌نگگیرانیک ده‌کات، که‌ خۆی له‌وێ نه‌بووه‌ و له‌ ڕێگه‌ی خاڵۆی کۆماسیه‌وه‌ ئاگاداری چۆنیه‌تی به‌رپۆه‌چوونی ئه‌و زه‌ماوه‌ند و خوش رابواردنه‌ی چه‌ند دۆست و هاوڕێیه‌کی ده‌کات، به‌بێ حزووری

مهوله‌وی، شیعری (شیم وه توانکەش) ی داناوه. که ده‌توانین بڵیین ئەحمەد داواشی وه ک شاگردە جۆلاکه مه‌کۆی جۆلاکه‌ی بدزیت، مه‌کۆکه‌ی مه‌وله‌وی دزیوه و به شوین خۆیدا نایه‌ته‌وه ئەو شیعری کردووه به ئاوینه‌یه‌کی سەر تا بێ بۆ ویناکردنی ژیان و پیناسه‌یه‌کی فهره‌هه‌نگی کولتووری کوردی که مشت ده‌کات به توێشه‌وه‌ری فهره‌هه‌نگ و کولتوور و جوگرافیا و سروشتی کوردستاندا و ناوچه‌ی نیشته‌جێبوونی مشت مشت وشه‌ی ره‌نگین و جوان دی به ده‌ستیدا و به ناوی به‌شیکی هه‌ره زۆر و هه‌ره گه‌نگ و پر بایه‌خ له که‌ژ و کۆ شاخ و داخ کانیاو و ته‌پ و یال شێوه‌ی نه‌ریت و به‌رپوه‌بردنی شایی و بگه‌ره خه‌م و په‌ژاره و جلوه‌به‌رگی کوردیی پیاوانه و ژنانه که ئێستاش به‌شیکی له میراتی فهره‌هه‌نگی و فۆلکلۆری ئێمه دینه هه‌ژمار، هه‌ر کام له‌و خشل و که‌ره‌ستانه هێمايه‌کن له باوه‌ری ئایینی هه‌زاران ساله‌ی کورد وه‌سفی ئەو شایی و زه‌ماوه‌ند و ئاهه‌نگه‌په‌رانه‌ی توانکەش ده‌کات، و که‌له‌پوور و سامانی نه‌ته‌وايه‌تی و ده‌ست بژار ده‌کات که ده‌ست بژار کردن و ناوه‌تێنان و ئاماره‌ پیکردنیان له شیعری میرزا ئەحمەدی داواشیدا ئاستی شاره‌ زایی ئەو شاعیره ده‌گه‌یه‌نیت له میژوو و که‌له‌پوور و زمان و ئەده‌بی میلله‌ته‌که‌یت به‌گشتی.

مه‌وله‌وی:

ده‌لآله‌ت جۆشۆ چوون رۆی ئازادی
 گه‌رمه‌ی گه‌رم نه‌زم به‌زم پر شادی
 میرزائه‌حمەد:

ئازیز جات خالی، نه‌و ئازادییه
 نه‌و به‌زم و ته‌ره‌ب، شه‌وق و شادییه
 له ته‌قه‌ی ده‌هۆل، له چریکه‌ی ساز
 ده‌نگ زیل به‌م، سه‌دای هه‌ی شاواز
 مه‌وله‌وی:

خه‌میاو و چه‌میای ناز نیمچه‌ کناچان
 ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجوان واچان

شاباش شادیی شهیدای شاباشان

خاس خاس کزه ی سۆز دهروون خاش خاشان

میرزا ئه حمه د:

لفکه ی ده سمالان، گرپه ی پووشین بی

زپه ی سه ر ئاوئیز، جرپه ی پوتین بی

مه وله وی:

خشه و خشپه ی خاس، ترپه ی پهنجه ی کهوش

عیشوه و نه زاکه ت، کریشمه ی بی خهوش

میرزا ئه حمه د:

خپشه ی پای شه و به ند، زرنکه ی لاسه ره

زپه ی مۆره و گو، خرنکه ی که مه ره

مه وله وی:

شهوق زه رق و به ره ق فه رقه زه رکلاو

ورشه و پرشه ی خوی کولم بو گولاو

میرزائه حمه د:

شهوق پیشانی، بریقه ی کلاوزه ر

قریقه ی نازاران، تریقه ی لوولووی ته ر

مه وله وی:

سه‌مای ده‌سما‌لان، رِمای نه‌وها‌لان

نه‌مای مه‌لا‌لان، نما‌ی وه‌ش حا‌لان

میرزا ئه‌حمه‌د:

ده‌یده غه‌زا‌لان، نه‌وبه‌ر نه‌مامان

قامه‌ت شمشا‌لان، عه‌ره‌ر ئه‌نامان

مه‌وله‌وی:

لاره‌ی قه‌تاره‌ی لاو شه‌ده لاران

ئیشاره‌ی که‌م که‌م په‌نجه وشاران

میرزا ئه‌حمه‌د:

هه‌رکه‌س با که‌سی، به‌ین به‌ستش بی

جه‌و ده‌م بی په‌روا، ده‌س وه‌ ده‌ستش بی

مه‌وله‌وی:

شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نیمه‌ره‌نگ

فره‌ی فۆته‌ی شو‌ر، پاژنو‌ی گوله‌نگ چه‌نگ

میرزا ئه‌حمه‌د:

گاز قولاو‌ان، پایه‌ی کێل گێله

نیش ئه‌قره‌وان، سایه‌ی پا‌پۆیله

مه‌وله‌وی:

وه ليمۆى ئالاي كالاى بالاي شەنگ

قرچه و چۆقهى جەرگ، دل وه خەمان تەنگ

ميرزا ئەحمەد:

خالان له شەفاف، شەميم ئەفزاى زولف

يەخە و سینه و مەم، ناپەزا وه قولف

مەولەوى:

شاخەى شوخ خشل سەرسینهى سيم وهنگ

فەرەى فۆتەى شۆر، پاژنە و گولەنگ جەنگ

ميرزا ئەحمەد:

مەداشان وه هەم، لەرزەنە و گولەنگ

زولف زنج خال، فەرزەنە وه جەنگ

پېشبینى له شیعري داواشیدا:

یەکیک لەو بابەتە هەستیارانەى میرزا ئەحمەد دەستى بۆ بردووه و له شیعري پێ نووسيوه تەو، بریتییه له بابەتی پېشبینی پروداوه کانی داهاوو، که ئەمەش میژوویه کی دیرینی له هزری ئایینی و ئەدەبیاتی گەلانی هەیه. ئەدەبیاتی کوردیش خالی نییه لەم بابەتە. میرزا ئەحمەد لەژێر کاریگەریی عێل بەگی جاف (سەدهی ۱۶ز) دا و بە هەمان کیش و سەر و شیعریکی پېشبینی نووسیوه. ئەمەش ئاستی هزر و هەستیاریی شاعیر دەرەخات له بەرانبەر پروداوه میژوویه کان و چارەنووس و ئاراستەى ئەم پروداوانە. هەر وهک پېشتر ئاماژەى پێ درا میرزا ئەحمەد داواشی له ڕینگەى حوجرە و مزگەوت پەيوەندییه کۆمەلایەتییه کانهوه به باشی ئاگاداری میژوو بووه و هەروەها ئاگادار و ئاشنای نووسین و شیعري شاعیرانی پېش خۆی بووه. له بەرامبەر هەموو ئەمانەدا که مەترخەم نەبووه و به پێی تیگەشتن و هەلومەرجی ژيانى سەردەم لەسەریان تی فکریوه و هەلۆیستی نواندووه.

پروانگه و بۆچوونه کانی هیناوه و ئاویتیهی پروانگه و بۆچوونه کانی خوئی کردوون و به تازه گهریهوه له چوارچێوهی تایبه تمه ندیهی کانی خویدا که لکی لی وه رگرتوون. ئه وهی زۆر جیگه ی سه رنج و تی پامانی خوینه ره له پیشگوویه کانی میرزا ئه حمه ددا دوو خالی هه ره گرنگه که هه م له م پاش مه رگی خودی شاعیر پروویان داوه و هه ر کامه و به شیوه یه ک کاریگه ریه کی نه ریڤیان له سه ر کیانی نه ته وه و نیشتمان و ژیا نی خه لک داناوه. نمونه:

میرزئه حمه د دواشی

ده می ده وه ی مه لا ئه ویت

ئیران پر له به لا ئه ویت

سه نگه ر له سه ر قه لا ئه ویت

قه تل به ناو ئه لا ئه ویت

هه روا بووگه و هه روا ئه ویت

ئاخر ئه مر هه روا ئه ویت

عیل به گی جاف

ناوی مه لا به نه گ ده بی

دو نیا له مه لا ته نگ ده بی

دی ده ی مه لا زلمات ده بی

نه وا بی عوودوو نه ی ده بی

ایل بیگ جاف چاپ تهران ۱۳۸۴

صدیق صفی زاده.

عیل به گی جاف چاپ تاران سالی ۱۳۸۴ سدیق سه فی زاده

ئهممه ههر ئه وهیه که داعش و مه لا و ئایینه توندپه وه کان له م ده ساله ی دوایییه دا به ناوی ئه لّلاوه له پرۆژه لاتی ناویندا به تاییه تی له خاکی کوردستاندا کردیان هه زاران مروّفی بیتاوانیان دا به ری شه پۆلی بوغز و غهره ز و نه زانی خۆیان.

میرزا ئه حمده جگه له شیعری ئهم شاعیرانه ئاشنا بووه به به شیکی ههره زۆر له شانامه ی کوردی، نامه ی سه ره نجام، بگره ماریفه ت و پیری شالیار دهیان هه لّبه ست و هۆنراوه ی جیاوازی هه ماسی عیرفانی و... که بوونه ته نه خشی چینه راوی تان و پۆی قالی فه ره نگ و کولتور و ئه ده بیاتی کوردی و په نگ پرژی کردوون. چهند ده قیکی که تاییه تن به وه سف و ستایشی سروشتی نیشتمان ه که ی کوردستان و ههر کام له م ده قانه ی به شیوه یه ک وه سفی کوردستانی تیدا یه.

میرزا ئه حمده و شیعری نیشتمانی:

ناوه پرۆکی هه لّو یستی نیشتمانی و نه ته وه یی و خۆشه ویستی ده برین بۆ نیشتمان بۆ یه که م جار لای ئه حمده ی خانی (سه ده ی ۱۷ ز) و لای حاجی قادری کۆیی وه کوو قوتابییه کی خانی و قۆناعی دووهم (سه ده ی ۱۹ ز) و لای ئه سیری که رکووکی نه وه ی سییه می ئه و قوتابخانه یه (سه ده ی ۲۰ ز) و دهیان شاعیری دیکه ی سه ده ی بیست، شکّل و شیوه ی خۆی له شیعری کوردیدا وه رگرت. چهندین شاعیر و نووسه ری نه ته وه یی دیکه وه ک سه ره تایه کی سه ره لّدانی بیر و هه لّو یستی نیشتمانی و کیانی نه ته وه یی ده رکه وتوون و ده ناسرین که به دنیایییه وه میرزا ئه حمده داواشی ئاگاداری کاره کانیان بووه و خۆشی به چهند ده قیکی به رز ده چینه ریزی ئه و شاعیرانه وه.

نموونه ئهم ده قه شیعرییه ی که ستایشه و شیواز و ناوه پرۆکی ئایینی له خوگر تووه و تیکه لّ به بیر و هه لّو یستی نیشتمانی کردووه. چونکه له تیکرای هۆنراوه ی وه سفی سروشتیه کانی دا دیمه نی تاییه تی و ناوی جیگه و چیا و پرووبار و گولی به هۆنراوه بۆ میژووی بیر و هۆشی نه وه ی دوا پرۆژ به یادگار هیشتووه ته وه:

شه مالّ وه جایه، شه مالّ وه جایه

شه مالّ مه کیانووت، بشۆ وه جایه

چون ئەوجا نىيە، لە هيچ جا جايە

نيەنش بەغتير، سومبىل گيايە

عوزر ناوهرى نەواچى شەو

تا مەشى وە سەر، قولەى سەرکەو

نەوعى بۆ يارى، وە گەپراو

هەراسان نەكەيت، کەس لە خاو

شەمال بۆ عەرز، بکەرە قەبو

بشۆ وە تەواف بارگای شىخ پەسو

خاک بارگانهش، وە چەم بمالە

لالە و پالە کەر، وە دىل بنالە

هەمەت خواھى کەر بال دەر دووبارە

تا مەشى وە کۆى، پشت شوانکارە

پراستە کوورە پراو، سەخت و سەر وە کۆن

کەى شايستەى شەست، پەر و بال تۆن

مەشى وە جايە سەحراى خوتەن تەرز

سەبز و خۆرەم و دىلشين و بەرز

خاکش عەتيقەن ئەشاي قەدىمەن

هەر گۆشەى بدەيەى هەر زەر و سيمەن

له پای دامانش، سهراوی دارۆ

شه مال مه ویاری، مهوینیش ئارۆ

باغه باغاتهن، گولزارهن گولهن

زوان قاسرهن، وه سفش موشکلهن

وه ته نیا بشۆ، وه کانی که له ک

بدیه وه که لک چیش که ردهن فله ک

له شیعره کانیدا خالیک له خاکی نیشتمان به جی ناهیلیت ئه وهی که ژ و که مهر و کاج و شاخ و داخ کانیاو و باغ و چه م پرووبار و سه رئاو و ههوار و بیلوگه و ئه شکهوت شهوگه و، نه زهر کرده سهیرانگا و جیگه ی میژوویی ناوچه کورده وارییه کانی ده هیئتیه وه شیعره ده سوینیکی هه زار هه زاری پی ده هۆنیتیه وه. خه یالی هه ر خوینهریکی پی گری ده دا به جوانیی کوردستانه وه. نمونه ی ناوه کانی تاو هه نیمن له هه ورامانی ژاوه رۆ زریبار زه پنه به نیگه ز ناراو ده شتی وه پ مۆرده زناو گولیجی، هه رمییی به رده چه رموو ته نگي لۆن مای خۆره تاو نووری وه یسوه گ که له شاهۆیه و به قسه ی زاره کی شمشالیان تی هاویشتوو له سهراوی گهرمه خانی روانسه ر هاتوو ته ده شت، ههروه ها سیروان، پاوه، خانه گا، پیرخدر، کۆی قه زاله ئه لک ماراو، سیانزه وه ده ری پارکی تاقۆسان که کۆنترین سهیرانگایه ی شیرین بووه، هه ر هه مووی بوونه ته که ره سته ی شیعره کانی:

چون شاهین وه شین، سهید کۆرکۆردا

بالی بشانه وه ده شتی وړدا

یا:

سه رچی وه نشور، چه نی تاو دۆلاو

چالۆ و چه رگا مه وینى وه چاو

زړنه زه پړینه ږه ز لیش مه وارو

چون یه ک وه جه ب خاک بى ئاو نه دارو

فهراموښ نه بو، ده سم وه دامان

نه هار له تیر تیر شام له ئارنه نان

که واته هه موو دیمه ن و تابلو ږه نځینه کانی که نیښتمانی داواش یه له دیر به دیری شیعره کانیدا ئاماده ن و هه موویان دیمه نی راسته قینه ن، که کاریگه ریان کردووه ته سهر خوینه ر. چونکه ههر هه موویان بیر و کیانیکی نیښتمانپه روانه یه و کاریگه ریان کردووه ته میښک و دلّی دهروونی خوینه ری شیعره کانی.

کوردستان و جوگرافیا و سروشته که ی بوونه ته ناوه ږوکی جیا جیای وه سفی و دلّداری و کومه لایه تی و ههروه ها بابه تی نیښتمانی و گیانی نیښتمانپه روه ری و نه ته وه په روه ریان تیدا بالایه. به لگه مان بو ن و بهرامه ی خوښه ویستی و سوژی نیښتمانیان پیوه دیاره. کوردستان کوپستان و گهرمیان و سروشت و ژینگه ی بوونه ته موتیفی چه ندین ده قی شیعی له داواشیدا. بوونه ته هیما و له شیعره کانیدا ږه نځی داوه ته وه وه ک هه موو ئه و ده قانه تاییه تن به وه سف و ستایشی سروشتی نیښتمان و کوردستان. به قوولی ته ماشا کردن له کوردستان لای شاعیر کاریکی زور پیروژه هه لوپستیکی نیښتمانپه روه رانه یه گیانیکی نه مرانه یه چونکه هه رچی نه خشه ی سروشته له هونراوه کانیدا کوردستانین یادیک له بزووتنه وه و حوکم پرانیه که ی ئه رده لآن و سهردار ږه شید و یادیک له شیخانی نه قشبه ندی و گه وره کانی کوردستان و ناوچه ی نیښته جیبوونی ده کات. بى گومان ئه و ږووداوانه ئه و که سایه تیپانه کاریگه ری و نه خشی خویان لای میرزا ئه حمده به جی هیشتووه.

ټاکام:

شیعی کلاسیک ههر وه ک ږه وتی گه شه سده ی کومه لگاگان له م ۴۰۰ ساله پدا ږه وتیکی به ره و پیش چون بووه و له نیوه ی دووه می سده ی بیسته م دا قوناغیکی نوی به خو یه وه بینوه و له سهر زوربه ی شاعیرانی نوی گه را کاریگه ری داناوه، هه روا که سهر تاوه ئیشاره تی پی کراوه شاعیره کونه کانی کورد، وه کوو شاعیرانی هه موو نه ته وه یه کی تر، له هه لبه سته کانیاندا به زوری په پړه وه ی شیعی شاعیره کانی بهر له خو یانیا ن کردووه میرزا ئه حمده داواشی وه ک یه کییک له و شاعیرانه که به دوودا به ره ی ئه زمونی ئه ده بی گوران و سهرتای ئه زمونی ئه ده بی سوران به په پړه و کردن که لک وهرگرتن له شاعیرانی پیش خو ی وه ک ئه حمده ی خانی سده ی حه قده یه م، خانای

قوبادى سەرەتاي سەدەي ھەژدەيەم و مەولەوى نۆزدەيەم و حاجى قادرى كۆيى نۆزدەيەم بە زمان و شىوا زى دەربىرېن و شىعرى تاييەت بە خۆى شىعرى ھۆنيوئەتەو، مىرزا ئەحمەد داواشى بە زمانى گۆرانى شىعرى بۆ نىشتىمان گوتوۋە و خۆشەويستى بۆ دەربىريوۋە چەند شىعەرىكى گوزارشت لەو ناوہ پۆكە دەكات ناوہ پۆك و ھەلۆيستى نىشتىمانى و نەتەوئەيى، مىرزا ئەحمەد داواشى وەفادار و دلسۆزى نىشتىمانەكەي بووہ زۆر بە كەمى باسى خۆى دەكات بەلكوو باسى سروشەت جوگرافيا و جوانى ولات و سەرچەم خۆشى و ناخۆشى و ناكۆكى و چەوسانەوۋە و چىنايەتتەيەكان و دەرد و واقىيى كۆمەلگاگەي دەكات، لەبەرامبەر ھەموو كىشە و گەرفتەكانى كۆمەلگادا لەو سەر دەمەدا ھەلۆيستى نواندوۋە شىعرى ناپەزايەتتى دەربىريوۋە و بە نىسبەت ھەموو فەرھەنگى خۆجىي كەلەپوورى ناوچەكە كەمتەرخەم نەبووہ،

سەرچاۋە كان/

۱-ديوان ميرزا ئەحمەدى داواشى ل: ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۸۰۳، ۳۸۱ و ۳۸۲.

۲- کتیبی مهولهوی ناسی ل: ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴.

۳- سه رجه می به رهه مه کانی محهمه د ره سوول هاوار بهرگی چواره م. ئاماده کردنی: ره فیق سالح سلیمانی ۲۰۰۸، ل: ۱۰۶، ۱۶۸، ۱۶۹.

۴- دیوانی خانای قوبادی، ل: ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۷، ۳۹۵، ۳۹۹، ۴۰۰.

۵- له دایکبوونی نه ته وهیه ک، فهرهاد پیربال، ل: ۲۳.